

Olv.: Kiv 32,7-11.13-14 – 1Tim 1,13-17 – Lk 15,1-32

Az elveszett bárány

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! A fiatalok új iskolaévet kezdenek, egyetemisták, középiskolások, általános iskolások. Az évkezdés mindig valamiképpen igazodást jelent. Van, aki élete első lépéseit teszi ezen az úton, mások már visszatekinthetnek, de ez az út valahova vezet mindenkit.

Ebben a kis kápolnában is ma arra gondolunk, hogy akik vasárnapról-vasárnapra itt találkoznak az istenházában, azok sajátos útra lelnek, olyan értékrendre, amely teljesebbé, gazdagabbá teheti az életüket! A mai reggelen az iskolakezdőkért imádkozunk, hogy ismerjék föl azt az értékrendet, amely alkalmas arra, hogy teljes emberi életre jussanak. Mondhatnám azt is, ismerjék fel újra keresztény örökségünket!

Most csendesedjünk el, forduljunk Isten felé!

Kérjük az Isten segítségét életünk formálásához, alakításához!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek, kedves Fiatalok!

Tizennyolc egyetem hirdette meg egyetemistáknak: Programozd meg a jövőt!

Ez az egyetemi felhívás nagy lehetőség: azt mondják, informatikáé a jövő!

Aki abban járatos, valamiképpen többet tudhat meg az emberi együttélés titkából.

Sajátos gondolat évkezdéskor. Én is szeretnék meghívást tenni a mai vasárnapon.

Én azt mondom: Hívd a Szentlelket! Keresd az Istent!

Hívd az Istent! Hívd a Leletet, hogy jövőd legyen! Tudd meg, mi is az élet értelme!

Évkezdéskor az ember természetszerűen a jövőbe néz, tervez.

Amikor terveket készítünk, életünk programját szeretnénk valamiképpen felrajzolni:

Ne felejtjük el: elveszett paradicsomban élünk! Elherdáltuk az örökséget!

2019-ben, a III. évezred első évtizedében tervezünk:

Nekünk a paradicsom Isten ajándéka! Nekünk a kereszténység Isten ajándéka!

Ezt az ajándékot Jézus Krisztus hozta el nekünk!

Tegnap Szent Kereszt ünnepe volt. Ez a kereszt, ami itt magasodik fölénk, erről az ajándékról szól, mert az Isten azt akarja, hogy visszaszerezzük az örökségünket!

Isten azt akarja: paradicsomi életet éljünk! A kereszt arról szól: az életnek ára van!

Tegnap a Felvidéken, Alsóbodogon Eszterházy János nagy magyar életét idéztük!

Ő volt az egyetlen a második világháború idején a Csehszlovák parlamentben, aki az élet mellett szavazott! Ezért börtönbe került, megjárta az orosz börtönöket. Csehország legkegyetlenebb börtönében fejezte be életét.

Tegnap azért imádkoztunk, hogy Eszterházy János életpéldája élő, eleven legyen számunkra. A keresztény örökséget az Egyház őrzi, az Egyház segítségével szerezhetjük vissza. Lehetnek programozók, informatikusok, tanulhatunk egyetemeken, főiskolákon, gimnáziumokban. Az oktatás arról szól, hogy ismeretekben gazdagodjunk, de az ember igazi öröksége itt van! ***A mai evangélium arról szól, amit Dosztojevszkij a gyerekei elé állított, ez az az örökség, amit ma az európai országokban, Magyarországon is vissza kell szerezni, ha élni akarunk!***

Kedves Fiatalok! Ti az élet előtt álltok, tele vagytok bizalommal, lelkesedéssel, várakozással, hogy ez az élet - ami a kezetekben van - gazdaggá, boldoggá tehet benneteket. Csakhogy az életnek ára van! Nem véletlen, hogy ma annyi szó esik Európában a keresztény örökségről. Az elmúlt napokban, Németországban, Berlinben, Münchenben tarthattam előadásokat. Arról beszéltem, hogy 30 évvel ezelőtt a magyarok milyen sajátosan fontos szerepet vállaltak az európai ember számára azzal, hogy a berlini falat lebontottuk, ebben mi magyarok voltunk a főszereplők. Ezzel Európának új perspektívát nyújtottunk

Azt mondtam, elherdáltuk az örökséget! Visszaéltünk a szabadságunkkal! Visszaéltünk az Isten szeretetével! A mai olvasmányt hallva, ***Mózesnek*** elege volt a zsidók nyakasságából, saját népe lázadásából. Azt kérte Istentől, hogy pusztítsa el ezt a népet. Isten Mózes felé megértő szeretettel fordult, mert Isten életre szánja az embert! A szentlecke ***Pál apostol*** emlékét idézte, aki üldözött minden jót, aztán rádöbbsent arra, hogy az ember nem arra született, hogy a rosszat tegye! Hálálkodik Istennek, mert az Isten szeretete irgalmas szeretet, megkönyörült rajta és olyan útra indította, amely az ember életét szolgálja!

Visszaéltünk a szabadságunkkal, ezzel az igazi örökségre utalok. Mi a mi paradicsomi örökségünk? Az, hogy egymással közösségben élhetünk! Ez az ember egyetlen lehetősége! Visszaélünk a szabadságunkkal, ha nem az egymással való kapcsolatot építjük. A szabadság nem arra való, hogy az ember kilépjen a közösségből, mint ***az eltévedt bárány***. Istennek az eltévedt bárány fontosabb, mint a 99, akik tudják, hogy a másik emberrel áldozatos lélekkel összetartoznak, mert csak azzal tartozunk össze, akit többre értékelünk önmagunknál, akiért áldozatra, lemondásra vagyunk készek. Ez a házasság titka, a családi élet titka, a különböző emberi közösségek titka! Ez a nemzetek és az egész emberiség titka!

Az asszony, aki elveszít egy drahmát, alig van értéke, csakhogy azt tudni kell, hogy az a drahma egy ajándék koszorúból hullott ki, amit a fiatalember, a férfiember a választottjának készített saját kezével és legkedvesebb ajándékképpen választottjának a fejére helyezte. Egy-egy pénzdarabocska, egy-egy drahma drágagyöngy ebben a koszorúban. Ha egy kihullott abból, akkor a koszorú már nem ép, akkor csorba esett azon a kapcsolaton, amire annak az asszonynak nagyon kellett vigyáznia. A választottjának a legkedvesebb ajándéka volt. Ezért mindent megmozgatott, hogy megtalálja, hogy visszakerüljön a helyére az a drágagyöngy, az a pénzdarab, mert összetartoznak. ***Ennek az összetartozásnak záloga ez a pénzdarab!***

Akár az egyik, akár a másik történetre gondolunk, mindkettő arról szól, amit Jézus példaképpen mondott el a paradicsomi állapotról, amelyben egymással összetartozunk áldozatos szívvel. Akkor ne felejtsük el, hogy sokkal nagyobb energiát vet be ***az a pásztor***, aki keresi azt az egy elvesztettet, mint amit annak a báránynak az élete ér. ***Az az asszony*** sokkal nagyobb áldozatot vet be, amikor keresi azt a pénzdarabot, azt a díszet a koszorúból, mint amit egyáltalán önmagában ér. Jézus nem matematikus, nem számszakilag gondolkodik.

Jézus logikája a szeretet logikája, mert az ember kapcsolatainkban mindennél többet ér! Az ember önmagában mindennél többet ér!

Amikor mi programozzuk az életünket, életünkbe behívjuk az Istent, akkor erre a titokra gondolunk: Isten a megmentő, Istennél egyetlen ember az egész világnál többet ér!

Csak ez a gondolat újíthatja meg gondolkodásunkat. Ezzel a gondolkodással lehet visszaszerezni örökségünket, lehet újra megteremteni a közösségeket, amely közösségek az életünket jelentik, mert egyikünk sem élhet önmagában, egyikünk sem élhet egyedül. ***Egymásnak ajándékozott bennünket az Isten! Ilyennek gondolta el Isten az ember életét!***

Ma, amikor új kezdés előtt állunk, akkor sokszor gondoljunk arra: ***Jézus nem az igazakért jött, hanem a bűnösökért***, mert mindenkinek, az eltévedtnek is helye van a közösségben! Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek! Ezért hozunk annyi áldozatot a betegekért, hogy újra egészségesek legyenek, mert az egészséges emberek alkotnak olyan közösséget, amelyben áldozatra kész emberek erősítik a közösséget.

Isten segítsen bennünket abban, hogy vissza tudjuk szerezni ezt a gondolkodást, ez a keresztény örökség! Ezért jövünk ide vasárnapról-vasárnapra – már aki idejön – nektek mondom fiatalok, mert a mai világban az a vélemény, hogy a fiatalok hitetlenek, hitüket veszítették. Nézzetek ti is a szívetekbe, mert ezt a szemléletet nem tanítják az egyetemen.

Ezt a szemléletet csak Jézus Krisztus tanítja! Ezt az igazságot csak Jézus iskolájában lehet hallani! Ez az ember életének az igazsága! Ez igazság a tanultaknak, a tanulatlanoknak, a hatalmasoknak, a kicsinyeknek! Ez az élet igazsága!

***Kívánok jó programozást! Kívánok mindenkinek jó barátságot a Szentlélekkel!
Kívánom mindenkinek az Isten barátságát!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

A kérdés az: vissza akarjuk-e állítani a paradicsomi állapotot?

Kedves Testvérek! Jézus korában rabszolgaság volt. Jézus üzenetével megszüntette – eszmeileg mindenképpen – a rabszolgaságot. Ma visszaállt a rabszolgaság Európában. Megdöbbenem tapasztaltam Németországban az új rabszolgaság tényét!

Imádkozzunk! Mindenki őszinte lélekkel gondoljon arra: milyen áldozatokra kész az egymással való igazi emberi kapcsolatokért!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! ***Egy ünnep üzenetét szeretném Önöknek ajándékozni.*** Németországból hívtam a magyar televíziót, a magyar rádiót is, hogy ne feledkezzenek meg erről a napról. Pénteken, szeptember 13-án volt XI. Ince pápa emléknapja, akinek köszönhetjük Buda felszabadulását. A repülőtérről rohantam az ünnepségre, hogy legalább részese legyek ennek az eseménynek. Körülbelül 30-an voltunk, azért is kívántam ott lenni, mert 11 Irgalmas rendi szerzetes is az életét ajándékozta ott, abban a honvédő harcban, amiről itt szó lesz.

Egyetlen valaki mondott ünnepi beszédet, Bárány Liptai Antal úr, olyan magyar család tagja, amelyben több mint 20-an áldozták oda az életüket. Ezek mind vezető emberek voltak Mohácsnál, Buda felszabadításánál 1686-ban. Amikor megszabadultunk végre a törököktől, akkor maradtunk alig többen, mint 2 millióan, ezért volt szükség főleg szászok, svábok betelepítésére. 1526-ig a magyar királyság Európa meghatározó szereplője volt. István királytól kezdve kevés bulgár szövetségessel harcoltunk 500 éven keresztül a mohamedán

világ visszatartásában. Aztán elesett Mohács, elesett Európa egy része, de a nyugati rész akkor sem foglalkozott ezzel. ***XI. Ince pápa volt a török hódoltság utáni Magyarország felszabadításának az egyetlen európai szövetségese!***

Báró Liptai Antal ünnepi beszéde

Szívből örülök, hogy megoszthatok Önökkel néhány gondolatot. Különleges kegyelem az, hogy itt, Boldog XI. Ince pápa szobra előtt együtt fordulhatunk a nagy pápához, Magyarország felszabadítójához, az európai kereszténység megmentőjéhez! ***Kérjük segítségét és támogatását, hogy továbbra is meg tudjuk védeni magyar nemzetünk szuverén létét!***

Most ez különösen fontos, amikor Európa látványosan gyengül! Sokan megtagadják kereszténységüket, hátat fordítanak az Istennek, elfelejtik Krisztus tanítását! Biztos vagyok abban, hogy Boldog XI. Ince pápa lelke nagy örömmel látja, ahogyan Magyarország hosszú kommunista diktatúra után visszatér saját keresztény identitásához. ***Védi történelmi értékeit, hitét, a családot, meggyőződve arról, hogy ezen az úton haladva hazánk fennmarad!***

Boldog XI. Ince pápa missziója az volt, hogy a kereszténységet megmentse attól az erőtől, amelynek végső célja most is a kereszténység megsemmisítése! A Szent Péter Bazilikát akarták mecsetté átalakítani. A pápa nagyon erőteljes, szisztematikus diplomácia révén létrehozta a Szent Ligát, amely nagy harcok árán képes volt és legyőzte az iszlám veszélyt!

Láthatjuk, ahogy a magyarok erőteljesen védik fennmaradásuk jogát, ami erősíti a keresztény Európa megmentésébe vetett reményünket. A XVII. században Boldog XI. Ince pápa már tudta, hogy ha Magyarország felszabadul a töröktől, akkor a keresztény Európa biztonságban élhet tovább a saját értékei szerint. Ma más körülmények uralkodnak a világon.

Ennek ellenére egy kérdés ugyanaz maradt, a keresztény civilizáció fennmaradása! Most is ebben a lényeges kérdésben Magyarország újra a hit és ezzel Európa védőbástyája! Európa mai vezetői között sajnos sokan nem a keresztény értékrendben élnek, nem szolgálják népüket, csak kizárólag saját politikai és anyagi érdekeiket.

Magyarország a történelmi, a kulturális és jogfolytonosság felé tesz lépéseket minden nap! Az eddig létrejött eredmények reménykeltők Európa árvaságában hagyott népeinek! Így újra erősödik a kereszténység! Érezhető, hogy a jó és megfelelő úton járunk! Itt ma köszönetünket fejezzük ki Boldog XI. Ince pápának, a nagy megmentőnek a szolgálataért! Azonban az ő lelke üzen, felhívja a magyarok figyelmét, hogy maradjunk a már megkezdett jó úton! Védjük kultúránkat, identitásunkat, amelyek a keresztény értékekben formálódtak!

Bízzunk rendíthetetlenül Istenben! Szívből köszönöm ezt a nagyon megtisztelő megemlékezést az Odescalci XI. Ince pápáról, akinek a családjának egyik ága később magyarrá vált. Leszármazottjai több magyar főnemesi családdal vérrokonokba kerültek. ***Szeretettel kívánom, hogy Buda visszafoglalásának 333-dik évfordulója - amelyre a Petneházi Alapítvány méltó és kiváló módon emlékezett meg - szolgálja a magyarság előnyösödését!***

***Ez volt Báró Liptai Antal ünnepi megemlékezése!
Érdemes odafigyelni rá!***